

Súd: Okresný súd Trnava
Spisová značka: 11Csp/14/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2120202089
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 11. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zuzana Pribulová
ECLI: ECLI:SK:OSTT:2020:2120202089.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trnava sudkyňou JUDr. Zuzanou Pribulovou v právnej veci sporu žalobcu: Intrum Slovakia s.r.o., IČO: 35 831 154, Mýtna 48, 811 07 Bratislava - mestská časť Staré Mesto, zastúpený: JUDr. Ján Šoltés, advokát, Mýtna 48, P.O.BOX 205, 810 00 Bratislava, proti žalovanému: G. G., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom F. XXXX/X, T., zastúpený: JUDr. Peter Vachan, advokát, P. Mudroňa 1191/5, 010 01 Žilina, o zaplatenie sumy 3.380,73 eura s príslušenstvom, o čiastočnom späťvzatí, takto

rozhodol:

I. Konanie sa v časti o zaplatenie sumy 336,97 eura spolu s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 170,07 eura od 26.07.2017 do zaplatenia, zo sumy 83,45 eura od 14.01.2020 do zaplatenia a zo sumy 83,45 eura od 22.01.2020 do zaplatenia z a s t a v u j e .

II. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi sumu 1.194,41 eura spolu s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne

zo sumy 101,03 eura od 21.02.2018 do zaplatenia,

zo sumy 126,02 eura od 21.03.2018 do zaplatenia,

zo sumy 126,02 eura od 21.04.2018 do zaplatenia,

zo sumy 126,02 eura od 21.05.2018 do zaplatenia,

zo sumy 126,02 eura od 21.06.2018 do zaplatenia,

zo sumy 126,02 eura od 21.07.2018 do zaplatenia,

zo sumy 126,02 eura od 21.08.2018 do zaplatenia,

zo sumy 126,02 eura od 21.09.2018 do zaplatenia,

zo sumy 126,02 eura od 21.10.2018 do zaplatenia,

zo sumy 85,22 eura od 21.11.2018 do zaplatenia,

a to všetko v pravidelných mesačných splátkach vo výške 100,- eur splatných vždy do 28. dňa v mesiaci s účinnosťou od mesiaca nasledujúceho po právoplatnosti rozsudku s tým, že v prípade omeškania sa s plnením čo i len jednej splátky stane sa splatným celý dlh.

III. Vo zvyšku sa žaloba z a m i e t a .

IV. Žalovaný m á voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 30 %.

odôvodnenie:

1. Žalobca (pôvodne VÚB, a.s.) sa žalobou doručenou tunajšiemu súdu dňa 28.02.2020 domáhal vydania rozhodnutia, ktorým by súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 3.380,73 eura spolu s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 3.380,73 eura od 26.07.2017 do zaplatenia, ako aj náhradu trov konania.

2. Uznesením č.k. 11Csp/14/2020-123 zo dňa 11.09.2020 tunajší súd pripustil zmenu subjektu konania na strane žalobcu tak, že z konania vystúpila spoločnosť pôvodného žalobcu a na jeho miesto vstúpil žalobca uvedený v záhlaví tohto rozsudku.

3. Pôvodný žalobca žalobu odôvodnil tým, že je právnym nástupcom spoločnosti Consumer Finance Holding a.s. z titulu zlúčenia uvedenej spoločnosti so žalobcom. Žalobca a žalovaný uzatvorili dňa 04.08.2015 (pozn. správne dňa 03.08.2015) zmluvu o pôžičke č. XXXXXXXX/XXXXXXXXXXXX (evidenčné číslo zmluvy/ prid. autorizačný kód), na základe ktorej poskytol žalobca žalovanému pôžičku vo výške 5.000,- eur. Podľa zmluvy o pôžičke mal žalovaný splácať pôžičku v pravidelných 72 mesačných splátkach, a to až do celkovej sumy pôžičky vo výške 8.888,40 eura. Do dňa spísania žaloby uhradil žalovaný z vyššie uvedenej zmluvy sumu 3.638,69 eura. Vzhľadom na to, že žalovaný porušil svoju povinnosť splácať poskytnutú pôžičku resp. jednotlivé povinné splátky riadne a včas t.j. v súlade so zmluvou a podmienkami k zmluve, žalobca listom zo dňa 26.05.2017 - Predžalobná upomienka vyzval žalovaného k úhrade dlžných splátok, na čo poskytol žalovanému dodatočnú lehotu na plnenie viac než 30 dní. Súčasne žalobca žalovaného upozornil, že ak nedôjde aspoň k úhrade najstaršej omeškanej splátky, žalobca bude oprávnený úver zosplatniť. Žalovaný ani v dodatočne poskytnutej lehote dlžné splátky neuhradil. Žalobca dňa 19.07.2017 úver zosplatnil, o čom bol žalovaný informovaný listom zo dňa 20.07.2017 - „Oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru“. Ku zosplatneniu samotnému došlo až po márnom uplynutí dostatočne dlhej dodatočnej lehoty na plnenie, a to vo vzťahu ku splátke splatnej bezprostredne pred zosplatnením. Splátka uvedená v Predžalobnej upomienke je len najstaršou omeškanou splátkou, táto však neurčuje začiatok plynutia premičacej lehoty. Neuhradením aspoň splátky uvedenej v Predžalobnej upomienke sa žalovaný dostal do omeškania viac než 3 mesiace, a teda súčasne žalobcovi vzniklo v zmysle §53 ods.9 OZ oprávnenie vyhlásiť dlh za splatný v celom rozsahu naraz. Keďže ku zosplatneniu dlhu nedochádza automaticky priamo zo zákona, v zmysle zákonnej úpravy musel žalobca počkať na vznik potrebnej dĺžky omeškania dlžníka. Do dnešného dňa žalovaný dlžné splátky neuhradil. Právo žalobcu na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti upravuje čl. 12.2 zmluvných podmienok. Celkový dlh žalovaného ku dňu podania návrhu predstavuje sumu 3.380,73 eura. Žalobca si týmto zároveň uplatňuje zákonné úroky z omeškania, a to od šiesteho dňa nasledujúceho po Oznámení o vyhlásení okamžitej splatnosti, nakoľko oznámenie bolo zaslané obyčajnou listovou zásielkou, kde bežná doba doručenia je 5 dní. Zmluvnú pokutu, evidovanú v priloženom Prehľade splátok a úhrad v stĺpci „Pokuta“ v sume 490,52 eura, si žalobca v tomto konaní neuplatňuje. Ku dňu podania žalobného návrhu mal žalovaný uhradiť sumu 6.849,35 eura, pričom uvedenú sumu tvorí súčet predpísaných splátok do zosplatnenia dlhu a suma po zosplatnení. Ku dňu podania žalobného návrhu žalovaný uhradil sumu 3.638,69 eura, ktoré sú riadnymi splátkami poskytnutého finančného plnenia. Súčasťou pohľadávky žalobcu sú aj náklady, ktoré mu vznikli v súvislosti s vymáhaním pohľadávky, ktoré si žalobca v tomto konaní uplatňuje vo výške 170,07 eura. V zmysle § 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka sú príslušenstvom pohľadávky aj náklady spojené s jej uplatnením t.j. v predmetnej veci sú týmito nákladmi náklady spojené s vymáhaním pohľadávky. Na základe vyššie uvedeného, celkovú výšku dlžnej sumy žalovaného ku dňu podania návrhu tvorí: istina 6.849,35 eura + náklady na vymáhanie 170,07 eura - prijaté úhrady 3.638,69 eura = žalovaná suma 3.380,73 eura. V podaní doručenom súdu dňa 15.05.2020 žalobca doplnil, že vo vzťahu k overovaniu bonity žalovaného poukazuje na tú skutočnosť, že občiansky preukaz žalovaného nebol žiadnym spôsobom odcudzený a klient spĺňal štandardné riskové podmienky. Klient podpisom danej zmluvy prehlásil, že všetky uvádzané údaje sú pravdivé. Žalovaný taktiež prehlásil, že ku dňu podpisu zmluvy mu neboli známe žiadne okolnosti, ktoré by mohli mať vplyv na riadne plnenie jeho záväzku. Uvedené vyhlásenia sú súčasťou uzatvorenej zmluvy, teda žalovaný mal možnosť sa s podmienkami plnenia oboznámiť a tieto nerozporoval. Zmluvné podmienky boli žalovaným riadne podpísané. Žalovaný zároveň z titulu zamestnanca preukázal výšku jeho mesačného príjmu (výplatné pásky za posledné 2 mesiace) a na druhej strane aj jeho mesačné výdavky. Zmluvne stanovená výška mesačnej splátky sa tak s poukazom na žalovaným uvádzané hodnoty javí ako primeraná. Žalovaný spočiatku riadne uhradil predpísané mesačné splátky, pričom žalobca nemá dosah na okolnosti, ktoré po podpise zmluvy znemožnili žalovanému riadne splácať poskytnutý úver a o týchto ani nemohol mať vedomosť. Žalobca taktiež poukazyval na tú skutočnosť, že žalovaný žiadnym spôsobom neinformoval žalobcu o zmene finančných pomerov, ktoré by znemožnili žalovanému riadne splácanie poskytnutého úveru. Rovnako tak zo strany žalovaného nebola prednesená žiadosť o prípadné zníženie mesačnej splátky, ktorú by žalobca posúdil a so žalovaným dohodol nové podmienky splácania.

4. Žalovaný sa k žalobe vyjadril v tom zmysle, že neuznáva žalobcom uplatnený návrh v celom rozsahu. Žalobca v žalobnom návrhu neuviedol, akým spôsobom bola overená bonita klienta, pričom žalovaný poukazoval na § 7 ods. 1 a § 11 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch. Žalobca nepreukázal, že by nárok na zaplatenie nákladov na vymáhanie pohľadávky označený v prehľade úhrad a splátok ako MP3 bol v súlade so zákonom. Žalobca nepredložil žiadne listinné dôkazy, ktoré by preukazovali vznik nákladov na vymáhanie pohľadávky a v tejto časti žalobného návrhu neunesol dôkazné bremeno. Podľa názoru žalovaného zo strany žalobcu neboli splnené podmienky pre vyhlásenie mimoriadnej splatnosti v zmysle § 53 ods. 9 a § 565 Občianskeho zákonníka, nakoľko žalobca nepredložil doručenkú k oznámeniu o vyhlásení okamžitej splatnosti zo dňa 20.07.2017. Žalobca v žalobnom návrhu uvádza, že najskôr zaslal žalovanému predžalobnú upomienku a následne oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti dlhu. Takéto oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru, nemôže spôsobiť žiadne právne následky, keďže žalobca nepredložil doručenkú k tomuto oznámeniu. Záverom žalovaný navrhol žalobu zamietnuť a priznať mu nárok na náhradu trov konania.

5. V podaní zo dňa 17.06.2020 žalovaný uviedol, že predkladá výpis z účtu preukazujúci úhrady, ktoré doposiaľ neboli zohľadnené, v časti ktorých by mal žalobca vziať žalobný nárok čiastočne späť a pre prípad späťvzatia, žalovaný súhlasí s čiastočným späťvzatím. Keďže zmluva o úvere je bezúročná a bez poplatkov a zo strany žalovaného už bola splatená istina poskytnutého úveru, žalobca nemá nárok na žiadnu dlžnú sumu. V podaní zo dňa 23.06.2020 na výzvu súdu žalovaný upresnil, že z jeho strany nedošlo k splateniu istiny poskytnutej pôžičky vo výške 5.000,- eur, keďže však nebolo preukázané platné vyhlásenie mimoriadnej splatnosti, za predpokladu vyhlásenia rozsudku na pojednávaní dňa 13.08.2020, žalobca nemá nárok na splátky ktorých zročnosť nastane po vyhlásení rozsudku, a teda splátky zročné od 20.08.2020 do 20.07.2021.

6. V replike sa žalobca vo vzťahu k položke MP3, teda k nákladom spojenými s vymáhaním pohľadávky, vyjadril, že žalovaný v zmluve svojím podpisom súhlasil so zmluvnými podmienkami aj čo sa týka všetkých nákladov. V zmysle zmluvných podmienok sú súčasťou pohľadávky aj náklady, ktoré žalobcovi vznikli v súvislosti s vymáhaním pohľadávky, ktoré sa označujú ako MP3. V zmysle § 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka sú príslušenstvom pohľadávky aj náklady spojené s jej uplatnením a práve táto hodnota predstavuje sumu 170,07 eura. Žalobca uvádza, že sa jedná o náklady spojené s úkonmi počas mimosúdneho vymáhania danej pohľadávky, pričom ich výška je daná percentuálnym podielom zo sumy vymoženej pohľadávky na základe čiastkových úhrad poukazovaných žalovaným po dátume zosplatenia pohľadávky. Oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti dlhu bolo zasielané žalovanému len obyčajnou poštou, nakoľko pred zosplatením bola žalovanému adresovaná výzva aj s doručenkou, v rámci ktorej bol žalovaný upozornený na možnosť zosplatenia dlhu v prípade neuhradenia dlžných splátok. K otázke zosplatenia žalobca uvádza, že žalovaný sa mohol o zosplatení dozvedieť najneskôr dorúčením podanej žaloby. Žalobca uvádza, že predmetná listina má len deklaratórny charakter a jej účinky spätne nastanú momentom oboznámenia sa žalovaného s jej obsahom.

7. Žalovaný možnosť vyjadriť sa v duplike nevyužil. Po zmene subjektu na strane žalobcu sa vyjadril v podaní zo dňa 24.09.2020 v tom zmysle, že od posledného podania nevykonal žiadnu úhradu na splatenie dlžnej sumy, keďže žalobný návrh považuje za neoprávnený. Žalovaný uviedol, že za výzvu v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách nemožno považovať predžalobnú upomienku a tiež ani oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru, tieto dokumenty sa vzťahujú na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru v zmysle § 53 ods. 9 a § 565 Občianskeho zákonníka a nie na ustanovenie § 92 ods. 8 zákona o bankách. Taktiež je potrebné zdôrazniť, že pohľadávku postúpila až Všeobecná úverová banka a.s. ako právny nástupca obchodnej spoločnosti Consumer Finance Holding a.s., a preto je potrebné predložiť výzvu v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách vystavenú Všeobecnou úverovou bankou a.s.. Z uvedeného dôvodu žalobca nepreukázal, že by právny predchodca žalobcu postupoval v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách, keďže nepredložil výzvu v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách, a preto žalobca nemá v danom konaní aktívnu vecnú legitímáciu, na ktorú je konajúci súd povinný prihliadať ex offico. Relevantné oznámenie postupcu dlžníkovi o postúpení pohľadávky bez ďalšieho zakladá aktívnu legitímáciu postupníka za predpokladu, že postúpenie pohľadávky prebehlo v súlade so zákonom. Spôsobilým predmetom postúpenia v zmysle ustanovenia § 92 ods. 8 zákona o bankách môže byť iba pohľadávka alebo jej časť, ktoré sú už splatnými (dospelé splátky), a to za predpokladu predchádzajúcej písomnej výzvy po tom, čo bol klient banky nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní. Uvedené predpoklady sú zákonným predpokladom pre platné postúpenie pohľadávky banky a musia byť splnené v čase postúpenia pohľadávky, a to kumulatívne. Žalovaný poukazoval

na rozhodnutie Krajského súdu v Prešove sp.zn. 3Co/151/2018 zo dňa 08.01.2019. Keďže žalobca nepreukázal existenciu výzvy v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách, nepreukázal logicky ani lehotu 90 dní, a preto neboli splnené podmienky v zmysle citovaného zákonného ustanovenia a žalobca nemá v konaní aktívnu vecnú legitímáciu. Okrem vyššie uvedeného, ani predžalobná upomienka, ani oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti neobsahujú upozornenie na možnosť postúpenia pohľadávky na tretiu osobu, čo teda má za následok nesplnenie podmienok v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách, čo potvrdzuje rozsudok Krajského súdu Košice zo dňa 21.05.2020 sp. zn. 1Co/301/2019.

8. Žalobca ako dôkazy predložil Notársku zápisnicu N 3283/2017 zo dňa 11.12.2017, Prílohu 1 projektu, Zmluvu o poskytnutí najľahšej pôžičky č. 6570503221 zo dňa 03.08.2015, Predžalobnú upomienku zo dňa 26.05.2017, Oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru zo dňa 20.07.2017, kópiu doručky zo dňa 01.06.2017, Prehľad splátok a úhrad, Prílohu č. 3 Rámcovej zmluvy o postúpení pohľadávok, Oznámenie o postúpení pohľadávky zo dňa 26.08.2020, Žiadosť o postúpenie a prevod zo dňa 07.08.2020.

9. Žalovaný ako dôkaz predložil Výpis z účtu č.l. 65.

10. Podaním doručeným súdu dňa 08.07.2020 (č.l. 79) a podaním doručeným súdu dňa 02.10.2020 (č.l. 132) zoberal žalobca žalobu späť v časti sumy 166,90 eura s prislúchajúcim úrokom z omeškania (z dôvodu úhrad žalovaného dňa 13.01.2020 v sume 83,45 eura a dňa 21.01.2020 v sume 83,45 eura) a v časti sumy 170,07 eura s úrokom z omeškania (z dôvodu netrvania na nákladoch spojených s vymáhaním pohľadávky) s tým, že sa ďalej domáhal zaplata sumy 3.043,76 eura spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 3.210,66 eura od 26.07.2017 do 13.01.2020, úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 3.127,21 eura od 14.01.2020 do 21.01.2020 a úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 3.043,76 eura od 22.01.2020 do zaplata.

11. Podľa § 144 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), žalobca môže vziať žalobu späť.

12. Podľa § 145 ods. 2 CSP, ak je žaloba vzatá späť sčasti, súd konanie v tejto časti zastaví. O čiastočnom späťvzati žaloby rozhodne súd v rozhodnutí vo veci samej.

13. Podľa § 146 ods. 1 CSP, súd konanie nezastaví, ak žalovaný so späťvzatím žaloby z vážnych dôvodov nesúhlasí. Na nesúhlas žalovaného so späťvzatím žaloby sa neprihliada, ak dôjde k späťvzatiu žaloby skôr, než sa začalo predbežné prejednanie sporu podľa § 168 alebo pojednávanie.

14. Súd v súlade s citovanými ustanoveniami konanie v časti o zaplata sumy 336,97 eura spolu s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 170,07 eura od 26.07.2017 do zaplata, zo sumy 83,45 eura od 14.01.2020 do zaplata a zo sumy 83,45 eura od 22.01.2020 do zaplata vo výroku I. rozsudku zastavil, keďže v tejto časti zoberal žalobca žalobu späť a žalovaný voči späťvzatiu žaloby po jeho doručení mu nenamietal.

15. Podľa § 290 CSP, spotrebiteľský spor je spor medzi dodávateľom a spotrebiteľom vyplývajúci zo spotrebiteľskej zmluvy alebo súvisiaci so spotrebiteľskou zmluvou.

16. Súd vo veci vykonal dokazovanie vyššie citovanými listinnými dôkazmi predloženými žalobcom a žalovaným, ako aj výsledkom elektronickej lustrácie žalovaného v Sociálnej poisťovni a výsluchom žalovaného (§ 295 CSP), keď na pojednávaní, ktoré predchádzalo vyhláseniu rozsudku pojednával v neprítomnosti právnych zástupcov strán, ktorí svoju neprítomnosť ospravedlnili z dôvodu hospodárnosti konania. Z vykonaného dokazovania zistil súd nasledovný skutkový stav:

17. Právny predchodca pôvodného žalobcu - nebanková spoločnosť Consumer Finance Holding, a.s. ako veriteľ a žalovaný ako dlžník uzavreli dňa 03.08.2015 Zmluvu o poskytnutí najľahšej pôžičky č. XXXXXXXXXXXX, na základe ktorej sa veriteľ zaviazal poskytnúť dlžníkovi bezúčelový spotrebiteľský úver vo výške 5.000,- eur, ktorý sa žalovaný zaviazal splácať v 72-och mesačných splátkach s poistením vo výške 126,02 eura. Ročná úroková sadzba bola dojednaná vo výške 23,06%, RPMN vo výške 23,06%, priemerná hodnota RPMN bola uvedená vo výške 16,33%. Celkové náklady spotrebiteľa boli uvedené vo výške 3.817,84 eura a celková čiastka vo výške 8.817,84 eura. Dátum splatnosti prvej splátky bol

dojednaný na 20.08.2015 a poslednej na 7/2021. Žalovaný na uvedenú zmluvu zaplatil, vychádzajúc z nepopretého, a preto nesporného, skutkového tvrdenia žalobcu (v spojení s Prehľadom splátok a úhrad na č.l. 17) a vychádzajúc z nepopretého, a preto nesporného skutkového tvrdenia žalovaného (v spojení s Výpisom z účtu na č.l. 65) celkom sumu 3.805,59 eura (3.638,69 eura + 2 x 83,45 eura). Predžalobnou upomienkou zo dňa 26.05.2017 vyzval právny predchodca pôvodného žalobcu žalovaného k úhrade nedoplatku, s upozornením na možnosť zosplatenia úveru, pričom predžalobná upomienka bola žalovanému doručená dňa 01.06.2017. Oznámením o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru zo dňa 20.07.2017 právny predchodca pôvodného žalobcu žalovanému oznámil, že dlh z úverovej zmluvy sa stal splatným v celom rozsahu, pričom odoslanie ani doručenie uvedeného oznámenia žalovanému žalobca nepreukázal. Pôvodný žalobca sa z titulu zlúčenia stal právnym nástupcom pôvodného veriteľa. Dňa 21.08.2020 bola pohľadávka voči žalovanému postúpená na spoločnosť súčasného žalobcu.

18. Podľa § 488 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „OZ“), záväzkovým vzťahom je právny vzťah, z ktorého veriteľovi vzniká právo na plnenie (pohľadávka) od dlžníka a dlžníkovi vzniká povinnosť splniť záväzok.

19. Podľa § 489 OZ, záväzky vznikajú z právnych úkonov, najmä zo zmlúv, ako aj zo spôsobenej škody, z bezdôvodného obohatenia alebo z iných skutočností uvedených v zákone.

20. Podľa § 494 OZ, z platného záväzku je dlžník povinný niečo dať, konať, niečo sa zdržať alebo niečo trpieť a veriteľ je oprávnený to od neho požadovať.

21. Podľa § 497 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník (ďalej len „OBZ“), zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

22. Podľa § 499 OBZ, za dojednanie záväzku veriteľa poskytnúť na požiadanie peňažné prostriedky možno dojednať odplatu, ak poskytovanie úveru je predmetom podnikania veriteľa.

23. Podľa § 502 ods. 1 a 2 OBZ, od doby poskytnutia peňažných prostriedkov je dlžník povinný platiť z nich úroky v dojednanej výške, inak v najvyššej prípustnej výške ustanovenej zákonom alebo na základe zákona. Ak úroky nie sú takto určené, je dlžník povinný platiť obvyklé úroky požadované za úvery, ktoré poskytujú banky v mieste sídla dlžníka v čase uzavretia zmluvy. Ak strany dojednávajú úroky vyššie než prípustné podľa zákona alebo na základe zákona, je dlžník povinný platiť úroky v najvyššie prípustnej výške. Pri pochybnostiach sa predpokladá, že dojednaná výška úrokov sa týka ročného obdobia.

24. Podľa § 52 ods. 1 a 2 OZ, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. (1) Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlíšné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva. (2)

25. Podľa § 53 ods. 9 OZ, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

26. Podľa § 565 OZ, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

27. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov (ďalej len „ZoSÚ“) (v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy), spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci

poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi. Spotrebiteľský úver podľa tohto zákona nemožno poskytnúť finančnými prostriedkami v hotovosti.

28. Podľa § 2 písm. d), g), h) a i) ZoSÚ (v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy), na účely tohto zákona sa rozumie

d) zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom,

g) celkovými nákladmi spotrebiteľa spojenými so spotrebiteľským úverom všetky náklady vrátane úrokov, provízií, daní a poplatkov akéhokoľvek druhu, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť v súvislosti so zmluvou o spotrebiteľskom úvere a ktoré sú veriteľovi známe, okrem notárskych poplatkov; do celkových nákladov patria aj náklady na doplnkové služby súvisiace so zmluvou o spotrebiteľskom úvere, a to najmä poistné, ak spotrebiteľ musí navyše uzavrieť zmluvu o poskytnutí takejto doplnkovej služby, aby získal spotrebiteľský úver alebo aby ho získal za ponúkaných podmienok,

h) celkovou čiastkou, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, súčet celkovej výšky spotrebiteľského úveru a celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom,

i) ročnou percentuálnou mierou nákladov celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, vyjadrené ako ročné percento z celkovej výšky spotrebiteľského úveru podľa § 19.

29. Podľa § 9 ods. 2 písm. f) a k) ZoSÚ (v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy), zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:

f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,

k) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov.

30. Podľa § 11 ods. 1 písm. b) a d) ZoSÚ (v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy), poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak

b) zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až l), s), z) a aa),

d) v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

31. Podľa § 7 ods. 1 a 2 ZoSÚ (v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy), veriteľ je pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo pred zmenou tejto zmluvy spočívajúcej v navýšení spotrebiteľského úveru povinný posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, pričom berie do úvahy najmä dobu, na ktorú sa poskytuje spotrebiteľský úver, výšku spotrebiteľského úveru, príjem spotrebiteľa a prípadne aj účel spotrebiteľského úveru. (1) Spotrebiteľ je povinný poskytnúť veriteľovi na jeho žiadosť úplné, presné a pravdivé údaje potrebné na posúdenie schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver; tým nie je dotknuté právo veriteľa využívať informácie o spotrebiteľovi z príslušnej databázy za podmienok ustanovených osobitným zákonom. 17) (2)

32. Podľa § 11 ods. 2 ZoSÚ (v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy), ak veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1, nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru. V prípade hrubého porušenia povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje posudzovanie schopnosti splácať úver veriteľom bez akýchkoľvek údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa alebo bez prihliadnutia na údaje z príslušnej databázy alebo registra na účely posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver.

33. Podľa § 524 ods. 1 a 2 OZ, veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému. (1) S postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené. (2)

34. Podľa § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách (ďalej len „ZoB“) (v znení účinnom ku dňu postúpenia pohľadávky), ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného

záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len "postupník"), aj bez súhlasu klienta; týmto nie sú dotknuté pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o spotrebiteľskom úvere podľa osobitného predpisu 87ac) ani pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o úveroch na bývanie podľa osobitného predpisu. 87ad) Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

35. Medzi stranami nebolo sporným, že medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným bola dňa 03.08.2015 uzavretá zmluva o spotrebiteľskom úvere, na základe ktorej bol žalovanému poskytnutý úver vo výške 5.000,- eur, na ktorý žalovaný zaplatil celkom sumu 3.805,59 eura. Sporným zostalo, akým spôsobom bola overená bonita žalovaného, či bolo žalovanému doručené Oznamenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru zo dňa 20.07.2017, ako aj aktívna legitimácia súčasného žalobcu. Hoci bol pôvodne sporným aj vznik nákladov na vymáhanie pohľadávky vo výške 170,07 eura, po späťvzati žaloby v tejto časti nebolo potrebné sa týmto nárokom ďalej zaoberať.

36. Právny vzťah založený predmetnou úverovou zmluvou je právnym vzťahom založeným spotrebiteľskou zmluvou a je nevyhnutné posudzovať ho nielen podľa príslušných ustanovení Obchodného zákonníka (§ 497 a nasl.), ale aj právnych predpisov, ktoré upravujú právne vzťahy spotrebiteľského charakteru (§ 52 a nasl. OZ, zákona č. 129/2010 Z.z., zákona č. 250/2007 Z.z.), keďže právny predchodca žalobcu pri uzatváraní zmluvy o spotrebiteľskom úvere vystupoval ako veriteľ s poukazom na predmet podnikania a žalovaný vystupoval ako spotrebiteľ, pretože mu bol poskytnutý úver za iným účelom ako za účelom výkonu zamestnania, povolania alebo podnikania. V zmysle zásady *lex specialis derogat legi generali* má potom špeciálna právna úprava, ktorou je zákon č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, ako i ustanovenie § 52 a nasl. OZ, prednosť pred všeobecnou právnou úpravou, ktorou je Obchodný zákonník, a je preto nevyhnutné predmetný právny vzťah medzi účastníkmi zmluvy posudzovať podľa ustanovení Občianskeho zákonníka a príslušných ustanovení zákona o spotrebiteľských úveroch a zákona o ochrane spotrebiteľa.

37. Právny predchodca žalobcu a žalovaný uzavreli zmluvu o úvere, ktorá má charakter zmluvy o spotrebiteľskom úvere v zmysle ustanovenia § 2 písm. d) ZoSÚ, na základe uzatvorenej zmluvy právny predchodca žalobcu poskytol žalovanému spotrebiteľský úver a žalovaný sa zaviazal vrátiť poskytnuté peňažné prostriedky a zaplatiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom. Keďže zmluva má charakter zmluvy o spotrebiteľskom úvere v zmysle ustanovenia § 1 ods. 2 a § 2 písm. d) ZoSÚ, musí obsahovať náležitosti ustanovené zákonom pre takéto zmluvy podľa § 9 ods. 2 ZoSÚ (v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy). Prístupujúc ku skúmaniu jednotlivých obsahových náležitostí zmluvy, súd zistil, že zmluva neobsahuje v rozpore s ustanovením § 9 ods. 2 písm. k) ZoSÚ (v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy) údaj o celkovej čiastke, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť. Tento údaj nie je v zmluve uvedený v správnej výške, keď tento je uvedený vo výške 8.817,84 eura, avšak správne mal byť vo výške 9.073,44 eura (126,02 eura x 72). Súd mal za to, že pri výpočte bolo potrebné vychádzať z výšky splátky vrátane poplatku za poistenie (viď § 2 písm. i) a g) ZoSÚ v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy), pretože poistenie nebolo individuálne dojednané, pričom žalovaný (napriek textu v názve čl. IV. zmluvy) nemal možnosť uzavrieť zmluvu bez poistenia (viď formulácia textu žiadosti o poistenie v čl. IV. zmluvy, v zmysle ktorej si má dlžník zvoliť jeden z dvoch súborov poistenia). Ďalej súd zistil, že okrem toho, že zmluva neobsahuje v rozpore s ustanovením § 9 ods. 2 písm. k) ZoSÚ (v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy) všetky predpoklady použité na výpočet RPMN, neobsahuje ani riadne uvedenú RPMN, keď tento údaj je uvedený vo výške 23,06%, avšak táto hodnota nebola určená správne. Súd pre výpočet použil vzorec podľa prílohy č. 2 ZoSÚ, pričom správny údaj o výške RPMN je podľa tohto výpočtu 24,91%. Súd mal za to, že pri výpočte bolo potrebné vychádzať z výšky splátky vrátane poplatku za poistenie, a to z už vyššie uvedeného dôvodu. Súd však dodáva, že ani v prípade vychádzania zo splátky bez poplatku za poistenie by nebola RPMN uvedená správne, keď táto mala byť uvedená vo výške 23,42%. Ďalej zmluva

neobsahuje v rozpore s ustanovením § 9 ods. 2 písm. f) ZoSÚ (v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ani termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru. Doba trvania zmluvy je uvedená spôsobom „do splatenia všetkých záväzkov klienta podľa tejto zmluvy“, čo nie je naplnením zákonného ustanovenia. Uvedené ustanovenie vyžaduje presnú špecifikáciu, t.j. či je zmluva uzatvorená na dobu neurčitú, alebo na dobu určitú (viď napr. rozsudok Krajského súdu v Trnave sp.zn. 23Co/130/2017 zo dňa 08.01.2018). Termín konečnej splatnosti je určený iba mesiacom a rokom, čo nemožno považovať za súladné s vyššie citovaným ustanovením. Zmyslom § 9 ods. 2 písm. f) ZoSÚ (v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy) je, aby spotrebiteľ už pri podpise zmluvy bol informovaný o tom, ako dlho je povinný plniť si svoje povinnosti vyplývajúce mu zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Uvedené ustanovenie preto vyžaduje presnú dátumovú špecifikáciu konečnej splatnosti úveru, pričom k uvedenému záveru možno dôjsť aj gramatickým výkladom dotknutého ustanovenia, ktoré rozlišuje pojem „doba trvania zmluvy“ a pojem „termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru“.

38. Vo vyššie uvedenom prípade sa spotrebiteľský úver poskytnutý právnym predchodcom žalobcu žalovanému považuje v zmysle ustanovenia § 11 ods. 1 písm. b) a d) ZoSÚ (v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy) za bezúročný a bez poplatkov, keďže v zmluve o spotrebiteľskom úvere nie sú uvedené niektoré údaje vyžadované zákonom a je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa (správny údaj je vyšší).

39. Zároveň súd dospel k záveru, že žalobca nepreukázal, že veriteľ pri poskytnutí úveru konal s odbornou starostlivosťou (§ 7 ods. 1 ZoSÚ), pričom bol pred uzavretím zmluvy povinný posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, keď mal brať do úvahy najmä dobu, na ktorú sa poskytuje spotrebiteľský úver, výšku spotrebiteľského úveru, príjem spotrebiteľa a prípadne aj účel spotrebiteľského úveru, pričom za hrubé porušenie povinnosti sa považuje posudzovanie schopnosti splácať úver veriteľom bez relevantných údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa alebo bez nahliadnutia do príslušnej databázy údajov o spotrebiteľoch na účely posudzovania ich schopnosti splácania úverov. Hoci v zmluve sa uvádzajú „Údaje Klienta o zamestnaní a finančnej situácii“, uvedené nie je postačujúce, pretože žalobca v rozpore s ustanovením § 11 ods. 2 ZoSÚ najmä nepreukázal (ani netvrdil), že by veriteľ zisťoval ďalšiu úverovú zaťaženosť žalovaného prostredníctvom príslušnej databázy údajov o spotrebiteľoch. Zároveň zo zmluvy vyplýva, že veriteľ si za účelom posudzovania bonity od žalovaného nevyžiadal dostatočné doklady preukazujúce jeho príjmy a výdavky, keď podľa zmluvy vyžadoval od žalovaného iba občiansky preukaz a výplatné pásky za posledné 2 mesiace. Veriteľ ani riadne nezisťoval relevantné výdavky žalovaného, keď iné mesačné výdavky sa uvádzajú v celkovej výške 10,- eur, čo je nereálne, pričom iné nevyhnutné výdavky (napr. strava) sa ani neuvádzajú.

40. Spotrebiteľ je povinný poskytnúť veriteľovi na jeho žiadosť úplné, presné a pravdivé údaje, avšak táto povinnosť nezbavuje veriteľa konať s odbornou starostlivosťou, teda vyžiadať si od spotrebiteľa potrebné informácie, aktívne si zabezpečovať ďalšie primerané a objektívne zistiteľné informácie o spotrebiteľovi a takto získané informácie riadne vyhodnotiť. Veriteľ musí okrem iného analyzovať spotrebiteľov osobný/domáci rozpočet, a to ako stranu príjmov, tak stranu výdavkov, a to vždy vo vzťahu ku konkrétnemu žiadateľovi o úver (t.j. konkrétne príjmy, konkrétne náklady na bývanie, dopravu, domácnosť, stravu, príp. nezaopatrené deti). Zákon o spotrebiteľských úveroch vyžaduje skúmanie bonity klienta s odbornou starostlivosťou, t.j. vyžaduje vyšší stupeň obozretnosti a odbornosti. Zákonnú podmienku uvedenú v § 7 ods. 1 ZoSÚ, t.j. „s odbornou starostlivosťou posúdiť schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver“ je potrebné vykladať tak, že nepostačuje zo strany spotrebiteľa len uvedenie výšky príjmov a výdavkov, ale od veriteľa sa vyžaduje, aby poskytnuté informácie analyzoval a vyhodnocoval. Pri získavaní relevantných informácií pritom veriteľ musí vychádzať nielen z informácií dodaných spotrebiteľom (ktoré majú byť aj preukázané relevantnými listinami), ale aj z informácií, ktoré veriteľ získava z iných dostupných zdrojov, tak aby získal objektívny obraz o finančnej situácii spotrebiteľa.

41. Veriteľ vyššie uvedeným spôsobom nepostupoval (keď posudzoval schopnosť žalovaného splácať úver bez riadnych údajov o jeho výdavkoch a bez dokladov o nich a najmä bez nahliadnutia do príslušnej databázy údajov o spotrebiteľoch), čím hrubým spôsobom porušil svoje povinnosti stanovené v § 7 ods. 1 ZoSÚ. V prípade hrubého porušenia povinnosti podľa § 7 ods. 1 ZoSÚ sa úver považuje v zmysle § 11 ods. 2 ZoSÚ za bezúročný a bez poplatkov a zároveň veriteľ nebol oprávnený vyžadovať od žalovaného jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru. Súd pritom poukazuje napr. na rozsudok

Krajského súdu v Trnave č.k. 11Co/2/2019-106 zo dňa 27.11.2019, rozsudok Krajského súdu v Prešove sp.zn. 6Co/171/2016 zo dňa 27.10.2016.

42. Z vyššie uvedeného vyplýva, že žalobca nemá (ani nemal) nárok na zaplatenie úroku z úveru, poplatkov za poistenie, ani žiadnych iných poplatkov, ale len na vrátenie poskytnutej sumy úveru po odrátaní plnenia zo strany žalovaného, pričom všetky platby žalovaného bolo potrebné započítať výlučne na istinu úveru. K poplatku za poistenie súd ešte uvádza, že v zmluve o úvere v časti, ktorá bola jediná individuálne dojednaná, sa uvádza len, že žalovaný žiada o základný súbor poistenia. Zo zmluvy a jej spoločných ustanovení nie je možné vyvodiť záver, že bola uzatvorená konkrétna poistná zmluva so základnými obsahovými náležitosťami v zmysle § 788 ods. 2 OZ (výška poistného plnenia, výška poistného, splatnosť poistného, stanovenie, či ide o jednorazové alebo bežné poistné, poistná doba, údaj o tom, či sa oprávnená osoba bude podieľať na výnosoch poisťovateľa a akým spôsobom, vymedzenie práv a povinností zmluvných strán, výška odkupnej hodnoty). Predovšetkým pre poistnú zmluvu je v zmysle § 791 ods. 1 OZ predpísaná písomná forma a žalobca žiadnu písomnú poistnú zmluvu so základnými náležitosťami (tzv. zákonné minimum) súdu nepredložil. Žalobca tak nepreukázal existenciu poistnej zmluvy, z ktorej by mu vyplýval nárok na už zaplatené poistné, preto je potrebné zaplatenú čiastku započítať na istinu.

43. Zároveň súd dodáva, že keďže žalovaný doručenie oznámenia o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru poprel, pričom žalobca jeho doručenie (ani odoslanie) žalovanému nepreukázal, nebolo možné dospieť k záveru, že došlo k predčasnému zosplateniu úveru, keďže nedoručením oznámenia žalovanému nenastali jeho účinky v danom čase. Predčasné zosplatenie úveru je však najmä vylúčené s prihliadnutím na ustanovenie § 11 ods. 2 ZoSÚ, a preto k mimoriadnemu zosplateniu nemohlo dôjsť ani po doručení oznámenia spolu so žalobou žalovanému v tomto konaní.

44. V tu prejednávanom prípade sa teda spotrebiteľský úver považuje za bezúročný a bez poplatkov, a preto žalobca nemá nárok na zaplatenie úroku z úveru, ani žiadnych poplatkov, ale len na vrátenie poskytnutej sumy úveru po odrátaní plnenia zo strany žalovaného. Keďže žalovaný z poskytnutého úveru vo výške 5.000,- eur uhradil celkom sumu 3.805,59 eura, nevrátená zostáva istina vo výške 1.194,41 eura.

45. Splátky úveru boli splatné do 20. dňa v mesiaci, pričom prvá splátka bola splatná dňa 20.08.2015. Vychádzajúc z toho, že poskytnutý úver vo výške 5.000,- eur je bezúročný a bez poplatkov, z výšky splátky 126,02 eura, zo splatnosti splátok 20. deň v mesiaci s prvou splátkou splatnou dňa 20.08.2015, žalovaný mal povinnosť vrátiť sumu úveru v 40 splátkach splatných vždy 20. dňa v mesiaci počínajúc 20.08.2015 a končiac 20.11.2018, z toho 39 splátok vo výške 126,02 eura a poslednú splátku dňa 20.11.2018 vo výške 85,22 eura, t.j. $39 \times 126,02 \text{ eura} + 85,22 \text{ eura} = 5.000,- \text{ eur}$. Z uvedeného vyplýva, že hoci žalobca nebol oprávnený úver mimoriadne zosplatiť (§ 11 ods. 2 veta prvá ZoSÚ) a ani tak účinne neurobil, skoršia splatnosť ku dňu 20.11.2018 nastala z dôvodu bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru a potreby celú splátku považovať za splátku istiny. Súd pritom podporne poukazuje napr. na rozsudok Krajského súdu v Trnave č.k. 25Co/238/2018-111 zo dňa 12.11.2019, v ktorom odvolací súd uzavrel, že „v prípade bezúročnosti a bez poplatkovosti úveru teda predstavuje dojednaná splátka v celej svojej výške istinu. Spotrebiteľ je potom povinný uhrádzať dojednané splátky v dohodnutých lehotách splatnosti, avšak nakoľko je povinný uhradiť iba istinu, je povinný uhrádzať splátky len do doby, kedy dosiahnu poskytnutú peňažnú sumu, teda sa skracuje konečná splatnosť úveru.“

46. Vzhľadom na vyššie uvedené nebolo možné konštatovať, že splatnosť celého úveru ešte nenastala, a preto súd vo výroku II. rozsudku zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi zostávajúcu nevrátenú splatnú istinu úveru vo výške 1.194,41 eura (5.000,- eur - 3.805,59 eura). V sume 3.805,59 eura boli pritom uhradené splátky splatné od 20.08.2015 do 20.01.2018 každá vo výške 126,02 eura a časť splátky splatnej dňa 20.02.2018 vo výške 24,99 eura. Neuhradené zostali potom časť splátky splatnej dňa 20.02.2018 vo výške 101,03 eura (126,02 eura - 24,99 eura), splátky splatné v období od 20.03.2018 do 20.10.2018 každá vo výške 126,02 eura a splátka splatná dňa 20.11.2018 vo výške 85,22 eura.

47. Keďže žalovaný peňažný záväzok včas a riadne nesplnil, vznikol žalobcovi nárok požadovať od žalovaného popri plnení istiny vo výške 1.194,41 eura i úrok z omeškania, pretože ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu. Žalovaný sa dostal do omeškania so zaplatením jednotlivých splátok istiny nasledujúci deň po ich splatnosti (keď k predčasnému zosplateniu spotrebiteľského úveru nedošlo),

od ktorého dňa má žalobca nárok na úrok z omeškania až do zaplattenia a vo zvyšnej časti úroku z omeškania súd žalobu zamietol. S poukazom na § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Zb. má žalobca nárok na zaplattenie úroku z omeškania vo výške o 5 percentuálnych bodov viac ako je základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu, teda odo dňa nasledujúceho po splatnosti tej-ktorej priznanej splátky do zaplattenia. Keďže v období od 16.03.2016 až doposiaľ bola základná úroková sadzba určená ECB vo výške 0,00%, súd priznal žalobcovi úrok z omeškania pri jednotlivých splátkach vo výške 5% ročne.

48. Podľa § 232 ods. 2 až 4 CSP, ak súd uložil v rozsudku povinnosť plniť, rozsudok je vykonateľný márnym uplynutím lehoty na plnenie, ak nie je ustanovené inak. (2) Lehota na plnenie je tri dni a plynie od právoplatnosti rozsudku. Súd môže v odôvodnených prípadoch určiť dlhšiu lehotu. (3) Ak súd uložil povinnosť plniť opakujúce sa a v budúcnosti splatné dávky a splátky, vykonateľnosť týchto dávok a splátok sa spravuje poradiťm ich splatnosti, ak súd nerozhodne inak; súd môže rozhodnúť, že omeškanie s plnením jednej dávky alebo splátky má za následok splatnosť celého plnenia. (4)

49. Vzhľadom na výšku istiny s príslušenstvom, ku ktorej zaplatteniu zaviazal súd žalovaného, s prihliadnutím na jeho finančné možnosti vyplývajúce z výsledku elektronickej lustrácie v Sociálnej poisťovni a z výsluchu žalovaného (čistý mesačný príjem cca 850,- až 900,- eur; ďalšie dlhy: Consumer Finance Holding, VÚB, na bytovom fonde), mal súd za to, že je dôvodné vyhovieť žiadosti žalovaného, ktorú uviedol na pojednávaní, a síce povoliť splácanie dlhu v splátkach vo výške 100,- eur mesačne so splatnosťou do 28. dňa v mesiaci. Pri uvedenej výške splátky bude dlh zo strany žalovaného uhradený žalobcovi v primeranom čase (v súdnej praxi ustálenéj dobe 3 roky od právoplatnosti rozhodnutia), pričom na ochranu žalobcu slúži strata výhody splátok v prípade omeškania sa žalovaného s plnením čo i len jednej splátky.

50. Súd dodáva, že skutočnosť, že nastala konečná splatnosť úveru, je možné považovať na prospech žalovaného, pretože týmto rozhodnutím bude vysporiadaný celý úverový vzťah a zároveň je povinný úver dosplácať pri nižšej výške splátky (100,- eur mesačne) oproti splátkam podľa zmluvy (126,02 eura mesačne).

51. Súd sa nestotožnil a argumentáciou žalovaného, že súčasný žalobca nie je v konaní aktívne legitimovaným z dôvodu neplatného postúpenia pohľadávky. Súd mal za to, že k platnému postúpeniu pohľadávky došlo, a to z nasledovných dôvodov.

52. Predovšetkým súd poukazuje na skutočnosť, že spoločnosť Consumer Finance Holding, a.s., IČO: 35 923 130, Hlavné námestie 12, 060 01 Kežmarok, do svojho zániku 01.01.2018 nebola bankou, ale podnikala v predmete činnosti: poskytovanie úverov z vlastných peňažných zdrojov nebankovým spôsobom. V tu prejednávannej veci sa tak nejedná o tzv. bankový úver, ktorý by bol žalovanému ako dlžníkovi poskytnutý bankou, ktorá by podnikala na základe povolenia v zmysle § 2 ods. 1 v spojení s § 7 ods. 1 ZoB, a preto nie je dôvodné použitie ustanovenia § 92 ods. 8 ZoB.

53. Ak by však aj bolo použitie uvedeného ustanovenia dôvodné, súd mal za to, že podmienky v ňom uvedené boli dodržané. Zákonými podmienkami platného postúpenia pohľadávky v zmysle citovaného ustanovenia je nepretržité omeškanie klienta so splnením čo i len časti svojho peňažného záväzku voči banke v trvaní dlhšie ako 90 kalendárnych dní po tom, čo bol písomne vyzvaný bankou na plnenie, pričom tieto musia byť splnené v čase postúpenia pohľadávky. Súd mal za to, že žalobu banky, z ktorej jednoznačne vyplýva výzva na zaplattenie žalovanej sumy, doručení žalovanému v priebehu tohto konania dňa 01.04.2020, možno nepochybné považovať za výzvu banky vyžadovanú ustanovením § 92 ods. 8 ZoB. Súd pritom poukazuje na skutočnosť, že zákon ako podmienku pre platné postúpenie nevyžaduje konkrétnu formu výzvy, a preto výzvu na plnenie formou žaloby je možné akceptovať (ako je to v súdnej praxi akceptované aj v iných prípadoch), pričom iný prístup by bol formalistický. Zároveň zákon nevyžaduje ani konkrétne znenie výzvy, resp. nevyžaduje, aby výzva na zaplattenie bola spojená s výslovným upozornením o následnom postúpení pohľadávky v prípade nezaplattenia, a preto nemožno takéto znenie výzvy od banky ako postupcu vyžadovať, keďže jej to zákon neukladá. Nakoniec, žalovaný je v tomto konaní, v priebehu ktorého došlo k postúpeniu pohľadávky, od 09.04.2020 zastúpený právny zástupcom, ktorému je znenie § 92 ods. 8 ZoB známe (keďže na neho sám poukazuje), pričom následku omeškania žalovaného so splnením čo i len časti peňažného záväzku voči banke v trvaní dlhšie ako 90 kalendárnych dní po doručení žaloby si bol nepochybné vedomý už v čase písania vyjadrenia k žalobe

dňa 09.04.2020. Zároveň bola aj zachovaná lehota 90 dní, keďže k postúpeniu pohľadávky došlo ku dňu 21.08.2020, a teda až po uplynutí 90 dní od doručenia žaloby žalovanému dňa 01.04.2020.

54. Vzhľadom na uvedené súd dospel k záveru, že došlo k platnému postúpeniu splatnej pohľadávky a súčasný žalobca je v konaní aktívne vecne legitimovaným.

55. Podľa § 251 CSP, trovy konania sú všetky preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené výdavky, ktoré vzniknú v konaní v súvislosti s uplatňovaním alebo bránením práva.

56. Podľa § 255 ods. 1 a 2 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. (1) Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo. (2)

57. Podľa § 256 ods. 1 CSP, ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane.

58. Podľa § 257 CSP, výnimočne súd neprizná náhradu trov konania, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa.

59. Podľa § 262 ods. 1 a 2 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. (1) O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník. (2)

60. Pri rozhodovaní o nároku na náhradu trov konania súd aplikoval ustanovenia § 262 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 2 CSP a § 256 ods. 1 CSP, keď žalobca procesne zavinil zastavenie konania v časti istiny 336,97 eura s príslušenstvom (zobral v tejto časti žalobu bez zavinenia žalovaného späť), pričom zo zvyšnej časti bola žalobcovi priznaná suma 1.194,41 eura s príslušenstvom, z čoho vyplýva hrubý úspech žalobcu 35% a hrubý úspech žalovaného 65%, a teda konečný čistý úspech žalovaného je 30% (65-35). To v konečnom dôsledku znamená nárok žalovaného voči žalobcovi na náhradu účelne vynaložených trov celého konania v rozsahu 30%, o čom súd rozhodol vo výroku IV. rozsudku. V konaní pritom nebol tvrdený a súd sám nezistil žiaden dôvod na aplikáciu ustanovenia § 257 CSP. O výške náhrady trov konania bude rozhodnuté v zmysle § 262 ods. 2 CSP po právoplatnosti tohto rozhodnutia samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie v lehote do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Trnava (§ 355 ods. 1 CSP, § 357 písm. a), m) CSP).

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach podania, a síce ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, podpis, spisová značka konania (§ 127 ods. 1 CSP) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 CSP).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné súdne rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na výkon exekúcie podľa osobitného zákona (zák. č. 233/1995 Z.z.).